

Arrest

nr. 274 209 van 17 juni 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 3 maart 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 januari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 april 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 5 maart 2020, diende op 10 maart 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 6 juli 2015 in Duitsland en op 20 maart en 27 november 2018 in Frankrijk (Eurodac).

1.2. Op 27 januari 2022 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 28 januari 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 10/03/2020
Overdracht CGVS: 09/02/2021*

U had op 18 juni 2021, van 09.17 uur tot 12.55 uur, een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die het Somalisch machtig is. Uw advocaat, meester Catherine Smekens loco meester Alexander Loobuyck, was aanwezig gedurende het volledige persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Ashraf-clan te behoren. U bent op X 1996 geboren in X, district Ceel Buur, provincie Galguduud, waar u uw hele leven woonde samen met uw ouders en drie broers. Uw vader was koranleraar en u en uw broers hielpen hem in de koranschool.

Sinds hun komst naar uw dorp, zette Al-Shabaab uw vader onder druk en bedreigden hem. In 2014 werden uw vader en uw twee oudere broers door hen gearresteerd. Ongeveer een maand later werd u ook gearresteerd door Al-Shabaab. Ze stelden u vragen over uw vader, maar ze lieten u na vijf dagen terug vrij. Na uw vrijlating werden uw vader en broers gedood door Al-Shabaab.

Sinds 2013 had u een geheime relatie met een vrouw die haar kinderen naar de koranschool bracht. Ze was weliswaar gescheiden, maar omdat ze van de grotere Habr Gedir-clan was zou haar familie niet toestaan dat u met haar trouwde. Daarom trouwden jullie in het geheim. Ze raakte echter zwanger en zo raakte bekend dat jullie in het geheim getrouwd waren. Twee à drie maanden na uw vrijlating werd u daarom opnieuw gearresteerd door Al-Shabaab, samen met uw echtgenote. Haar ex-man was namelijk lid van Al-Shabaab en beweerde dat ze niet gescheiden waren. Bovendien was u al verloofd geweest met de dochter van uw oom. Daarom werden jullie na anderhalve maand in de gevangenis door Al-Shabaab ter dood veroordeeld. Toen u ongeveer twee maanden in de gevangenis zat, werd u bevrijd door clanleden van een jongen waarmee u samen opgesloten zat. Omdat Al-Shabaab elders aangevallen werd, hadden ze namelijk slechts twee bewakers bij de gevangenis gelaten.

Vervolgens verliet u Somalië meteen naar Ethiopië, waar uw oom aan vaderszijde woonde. U reisde op illegale wijze verder via Griekenland, Macedonië, Servië, Hongarije en Oostenrijk naar Duitsland, waar u op 6 juli 2015 een verzoek om internationale bescherming indiende. Dit verzoek werd op 6 februari 2017 afgewezen en ook het beroep dat u hiertegen aantekende werd op 4 december 2017 verworpen. Vervolgens reisde u naar Frankrijk, waar u op 20 maart 2018 en 19 december 2018 een verzoek om internationale bescherming indiende. Intussen verliet u Frankrijk en verbleef u een periode in Spanje, alvorens in februari of maart 2020 via Frankrijk naar België te komen. Uw Frans verzoek om internationale bescherming werd op 29 oktober 2020 afgewezen.

Op 10 maart 2020 vroeg u internationale bescherming aan de Belgische autoriteiten.

U vreest bij terugkeer naar Somalië gedood te worden door Al-Shabaab en de clan van uw echtgenote.

U legt ter staving van uw verzoek om internationale bescherming een medische attest van uw littekens en een psychologisch attest neer.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming.

De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 4), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotiveen, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde recente herkomst uit Hindheere in het district Ceel Buur in de provincie Galguduud.

U gaf tijdens uw procedures in Duitsland en Frankrijk namelijk andere geboorte- en verblijfplaatsen. In Duitsland verklaarde u dat u in Jilib, Middle Juba geboren bent (Bescheid, p. 1) en dat u lange tijd in Mogadishu woonde, waar u werkte als transporteur van levensmiddelen tussen Afgoye en Mogadishu. Een groot deel van uw familie zou nog in Mogadishu wonen (Arrest BVR, p. 2). Tussen eind 2012 en eind 2014 zou u bij uw moeder in Jilib hebben gewoond (Bescheid, p. 2), waarna u het land in februari 2015 via Mogadishu verliet. (Niederschrift, p. 2). In Frankrijk verklaarde u eveneens in Jilib geboren te zijn en er na uw geboorte nog acht jaar te hebben gewoond. Vervolgens zou u verhuisd zijn naar Mogadishu waar u tot uw vertrek zou hebben gewoond (Entretien, p. 2). Eind 2014 zou u een twintigtal dagen in Jilib verbleven hebben alvorens het land in februari 2015 te verlaten (Entretien, p. 4-5, 10). In beide gevallen verklaarde u dus in Jilib geboren te zijn en lange tijd in Mogadishu te hebben gewoond, alvorens een tijd terug te keren naar Jilib en het land vervolgens te verlaten. U geeft op geen enkel moment aan in Hindheere, Galguduud te hebben gewoond. In beide landen verklaarde u bovendien Z.E. te heten en op 1 januari 1992 geboren te zijn (Niederschrift p. 1; Entretien, p. 1).

Wanneer u met deze verklaringen wordt geconfronteerd, stelt u dat op uw paspoort stond dat u in Jilib geboren was. Wanneer u gevraagd wordt waarom u in beide gevallen verklaarde lang in Mogadishu te hebben gewoond, stelt u dat mensen zeiden dat u dat moest zeggen en dat u veel problemen hebt (CGVS, p. 25). Deze uitleg kan niet overtuigen. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u zowel in Duitsland als in Frankrijk op uw medewerkingsplicht, waaronder uw verantwoordelijkheid om de waarheid te vertellen, werd gewezen (Niederschrift, p. 1; Entretien, p. 1). Bovendien stelt u dat het paspoort in kwestie in Griekenland werd afgenomen door de smokkelaar (CGVS, p. 26-27). U kon dit dan ook niet ter kennis brengen van de Franse of Duitse asielinstanties en zij konden dus evenmin controleren of uw verklaringen hiermee overeenstemden. Uw verklaring waarom u beweerde lang in Mogadishu te hebben gewoond, kan nog minder overtuigen. Dat mensen tegen u gezegd zou hebben dat u dit moest zeggen, verklaart namelijk nog niet waarom u dit ook zou stellen tijdens uw persoonlijk onderhoud in Frankrijk op 5 oktober 2020, bijna vier jaar na uw persoonlijk onderhoud in Duitsland op 27 december 2016. Er mag wel degelijk van u verwacht worden dat u ten minste na uw ervaringen in Duitsland, waarbij uw verzoek om internationale bescherming werd geweigerd en uw beroep werd verworpen, de waarheid zou vertellen over uw identiteit en herkomst. Voorts dient ook opgemerkt te worden dat uw verblijf in Mogadishu volgens uw verklaringen in Duitsland geen essentieel onderdeel vormt van uw asielrelaas. U zou er namelijk geen concrete problemen hebben gekend met andere personen (Arrest BVR, p. 2). Indien u werkelijk afkomstig zou zijn van Hindheere, waar u wel ernstige problemen gekend zou hebben, belette u dus niets om hierover de waarheid te vertellen in plaats van te verzinnen dat u jarenlang in Mogadishu had gewoond louter omdat anderen u dat aangeraden hadden.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Ceel Buur gelegen in de regio Galguduud. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Hindheere heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Dit wordt bovendien bevestigd doordat uw verklaringen omtrent de aangehaalde vervolgingsfeiten op zich ook ongeloofwaardig zijn.

U legt namelijk tegenstrijdige verklaringen af over uw echtgenote. Tijdens uw interview bij DVZ verklaarde u namelijk dat haar naam D. M. E. zou zijn en dat zij tot de Duduble-clan zou behoren (Verklaring DVZ, punt 15). Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart u daarentegen dat zij S. A. O. zou heten. Geconfronteerd met uw verklaringen bij DVZ stelt u dat u zei dat het uw zus was (CGVS, p. 3). Hieraan kan geen geloof worden gehecht. Het ging in deze namelijk duidelijk over de persoonsgegevens van uw echtgenote, aangezien u vervolgens haar clan, die afweek van de uwe, de datum en plaats van jullie verbintenis gaf en aangaf dat het om een religieus huwelijk ging (Verklaring DVZ, punt 15). Het moet voor u dan ook erg duidelijk geweest zijn dat hier niet naar uw zus werd gevraagd. Bovendien heeft uw zogezegde zus niet dezelfde achternaam dan u en uw drie broers (Verklaring DVZ, punt 17). Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart u voorts ook dat zij tot de Habr Gedir-clan, meer bepaald de Sa'ad-subclan, zou behoren (CGVS, p. 9), waar u bij DVZ nog verklaarde dat zij tot de Duduble behoorde (Verklaring DVZ, punt 15). U legt bijgevolg tegenstrijdige verklaringen over de identiteit van de persoon waardoor u problemen zou gekregen hebben met Al-Shabaab. Dat u over dit essentieel element tegenstrijdige verklaringen aflegt, brengt dan ook ernstige schade toe aan de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.

Ook wat de chronologie van de gebeurtenissen betreft, legt u inconsistente verklaringen af. Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart u namelijk dat uw geheim huwelijk plaatsvond voor de arrestatie en dood van uw vader en broers, aangezien uw vader u erover had aangesproken (CGVS, p. 18, 20) Bij DVZ verklaarde u daarentegen dat uw vader en broers in 2013 overleden (Verklaring DVZ, punt 13 en 17) en dat u in 2014 huwde (Verklaring DVZ, punt 15). Hoewel deze verklaringen u werden voorgelezen en u hiermee akkoord ging (Verklaring DVZ, p. 16), stelde u bij het overlopen van deze gegevens dat u gezegd had dat uw vader eind 2013 of in 2014 overleden was omdat u de correcte datum niet kende (CGVS, p. 3). Indien u dit werkelijk gezegd zou hebben, is het echter niet aannemelijk dat u vervolgens zou zeggen in 2014 gehuwd te zijn. U zou dan namelijk geweten moeten hebben dat uw vader op dat moment nog leefde en uw huwelijk dus ten laatste in 2013 hebben gedateerd. Hieruit blijkt dan ook dat u inconsistente verklaringen aflegt over de chronologie van deze gebeurtenissen en het hier dus niet gaat om doorleefde ervaringen, wat de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag verder aantast.

Verder dient nogmaals gewezen worden op uw verklaringen in Duitsland en Frankrijk. U verklaarde in Duitsland namelijk dat u tijdens uw verblijf in Jilib door Al-Shabaab gerekruteerd werd en daarom het land verlaten had (Bescheid, p. 2). Van problemen omwille van een geheim huwelijk met een vrouw van een andere clan was hier aldus geen sprake. In Frankrijk verklaarde u wel problemen gekend te hebben omwille van een geheim huwelijk met een vrouw van een meerderheidsclan tijdens uw verblijf in Mogadishu. Nadat u problemen had gekregen met haar familie, zou u naar Jilib gevlucht zijn, waar u zich tijdelijk vrijwillig aangesloten zou hebben bij Al-Shabaab alvorens het land te hebben verlaten (Decision de rejet, p. 1). Er zijn echter nog aanzienlijke verschillen op te merken tussen uw versie van de feiten in Frankrijk en die u tegenover het CGVS gaf. U gaf in Frankrijk namelijk aan tot de Madhiban-groep te behoren in plaats van de Ashraf-clan (Entretien, p. 2). Daarnaast zou u enkel met de familie van uw echtgenote problemen hebben gekend, die u opgesloten zouden hebben (Decision de rejet, p. 1). Uzelf noch uw echtgenote zou dus door Al-Shabaab ter dood zijn veroordeeld. U zou zich integendeel zelfs tot hen gericht hebben na uw problemen met deze familie (Decision de rejet, p. 1). Jullie zouden elkaar bovendien in de kruidenierszaak van uw moeder hebben leren kennen, waar u verkoper was, en dus niet in de koranschool van uw vader (Entretien, p. 4 en 8). Uw vader zou bovendien al in 2006 gedood zijn door Ethiopische soldaten (Entretien, p. 3). Ook over uw asielaanvraag legt u in elk land dus verschillende verklaringen af.

Wanneer u gevraagd werd waarom u in Duitsland en Frankrijk andere verklaringen aflegde, stelt u dat u in shock was, dat u zei wat de smokkelaar u opdroeg, namelijk zeggen wat op het paspoort stond, en dat u nu wel de waarheid vertelt. Wanneer u er vervolgens op wordt gewezen dat op het paspoort enkel uw identiteit staat en dat u daarom geen verhaal moet verzinnen, stelt u dat u dit verhaal vertelde (CGVS,

p. 25). Uit het voorgaande blijkt dat dat niet het geval was. Dat u tijdens elke asielprocedure een ander asielrelaas hanteert brengt dan ook verder schade toe aan de geloofwaardigheid ervan.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS van 18 juni 2021 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS, p. 4). U werd of op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof werd gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaats in Somalië. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 26).

U stelt hierop louter dat u de waarheid heeft gezegd over uw geboorte- en woonplaats en dat uw eerdere verklaringen niet de waarheid waren. Vervolgens bevestigt u nogmaals dat u uw hele leven in Hindheere gewoond zou hebben (CGVS, p. 26). Deze herhalingen van uw eerdere verklaringen kunnen allerminst overtuigen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw

aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw aanvraag toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofd geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De documenten die door u werden voorgelegd kunnen bovenstaande appreciatie niet veranderen. U legt ter staving van uw verzoek een medisch attest neer, dat aangeeft dat u verschillende littekens hebt. Een medisch attest vormt echter geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. Om enige bewijskracht aan dit document te ontleen, dient het te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is.

Deze opmerkingen gelden eveneens met betrekking tot het psychologisch attest dat door u werd voorgelegd. Hierin wordt gesteld dat u erg gevoelig bent aan beweging en geluid omwille van traumatische ervaringen. Dit attest kan echter geen sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden waarin dit trauma werd opgelopen. De arts kan nam namelijk enkel feitelijke vaststellingen doen en eventueel vermoedens hebben over de oorzaak ervan. Om enige bewijskracht aan dit document te ontleen, dient het te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

“Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980. Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”

Na een korte theoretische uiteenzetting, licht verzoeker toe als volgt:

“II.1.4 Verwerende partij hecht geen geloof aan de herkomst van verzoekende partij uit het HIndheere, in het district Ceel Buur in de provincie Galguduud – quod certe non.

Verwerende partij haalt vermeende tegenstellingen aan tussen de verklaringen van verzoekende partij in België en haar verklaringen in Frankrijk en Duitsland.

Verzoekende partij heeft eerlijk toegegeven dat zij in Duitsland en in Frankrijk een paspoort heeft gegeven die zij van de smokkelaar had gekregen en daarop stond inderdaad dat zij in Jilib geboren was. Er werd haar toen ook het advies gegeven om een ander verhaal te vertellen, om meer kans te maken op bescherming. Verzoekende partij vertrouwde op het advies van haar landgenoten en vertelde haar echte herkomst niet.

p. 26 CGVS

[Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 26]

Zij beseft uiteraard dat zij vanaf het begin de waarheid had moeten vertellen, maar zij kende hier niets of niemand en was doodsbenauwd dat zij terug gestuurd zou worden naar Somalië als zij de waarheid zou vertellen.

Zij heeft haar fout ingezien en heeft voor de Belgische asielinstanties de volledige waarheid verteld, zowel over haar herkomst als haar problemen in Somalië.

Wanneer het gehoor er op wordt nagelezen, blijkt hoe gedetailleerd en uitgebreid haar kennis is, wat uiteraard aantoonde dat zij uit Hindheere afkomstig is.

Zo kon zij zonder moeite haar clanlijn opnoemen: p. 8 CGVS

[Ibid., p. 8]

Ook over de droogtes kon verzoekende partij vertellen: p. 14 CGVS

[Ibid., p. 14]

Zij vertelde over de waterput, de moskeeën: p. 14 CGVS

[Ibid.]

p. 17 CGVS

[Ibid., p. 17]

Zij vertelde over de gevechten in Hindheere, over de leider van AL Shabab en de machtsovername: p. 15 CGVS

[Ibid., p. 15-16]

Zij noemde verschillende dorpen in de buurt: p. 16 CGVS

[Ibid., p. 16]

P. 17 CGVS

[Ibid., p. 17]

Ook haar relaas zette verzoekende partij zeer uitgebreid uiteen: p. 12-13 CGVS

[Ibid., p. 12-13]

II.1.5 Wanneer het gehoor erop wordt nagelezen, blijkt dat verzoekende partij weldegelijk een uitgebreide kennis heeft over haar regio van herkomst en zeker wanneer haar profiel en hetgeen zij meegemaakt heeft mee in rekening wordt genomen

Verwerende partij heeft zich enkel gefocust op de vragen waarop verzoekende partij niet kon antwoorden en de verklaringen die verzoekende partij heeft gedaan voor de Duitse en de Franse autoriteiten en legt het grootste deel van het gehoor – en de vragen waarop verzoekende partij moeiteloos kon antwoorden – naast zich neer. Dit is niet serieus.

De informatie die verzoekende partij heeft gegeven tijdens haar gehoor toont ontegensprekelijk aan dat zij weldegelijk van Somalië, Hindheere afkomstig is.

II.1.6. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

II.1.7. De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan het asielrelaas. De verzoekende partij heeft wel degelijk een geloofwaardig asielrelaas en een uitgebreide kennis van haar leefomgeving en afkomst.

II.1.8. De thans bestreden beslissing is niet gesteund op daadwerkelijke tegenstrijdigheden of omissies, doch enkel op kleine onbenullige verklaringen. Verzoekende partij heeft hierboven de argumenten van verwerende partij weerlegd en aangetoond waarom zij weldegelijk meent in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Verwerende partij is op zijn minst onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielgehoor en asielrelaas van verzoekende partij.

II.1.9. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen.”

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Na lezing van het administratief dossier stelt de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, vast dat verzoeker in het kader van zijn verzoeken om internationale bescherming in België, Duitsland en Frankrijk dermate afwijkende verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot de relevante elementen van zijn verzoek, waardoor zijn algehele geloofwaardigheid op fundamentele wijze wordt ondermijnd.

Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt vastgesteld, zijn verzoekers afgelegde verklaringen over zijn identiteit, herkomst en vervolgingsfeiten in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in België tegenstrijdig met de verklaringen die hij aflegde in het kader van zijn verzoeken in Duitsland en Frankrijk. Verzoeker verklaarde in het kader van zijn verzoek in België immers dat hij I.D.S. heette en geboren werd op 21 september 1996 in Hindheere in de provincie Galgaduud in Somalië, waar hij heeft verbleven tot aan zijn vertrek uit Somalië eind 2014. Hij verklaarde tevens tot de clan Ashraf te behoren, nooit naar school te zijn geweest en nooit gewerkt te hebben behoudens zijn vader te helpen in diens koranschool (DVZ-verklaring, stuk 5, p. 5-6 en 11). In het kader van zijn verzoeken in Duitsland en Frankrijk verklaarde verzoeker echter dat hij Z.E. heette en op 1 januari 1992 geboren werd in Jilib in de provincie Middle Juba. In het kader van zijn verzoek in Duitsland verklaarde verzoeker verder dat hij lange tijd in Mogadishu woonde en werkte als transporteur van levensmiddelen tussen Mogadishu en Afgooye en dat hij tussen eind 2011 en eind 2014 bij zijn moeder in Jilib woonde. Hij verklaarde tevens dat hij zes jaar school en vier jaar koranschool heeft gevolgd. In het kader van zijn verzoek in Frankrijk verklaarde hij dan weer dat hij gedurende acht jaar, van 1992 tot 2000, in Jilib heeft gewoond om vervolgens te verhuizen naar Mogadishu, en dat hij tot zijn vertrek uit Somalië in februari 2015 in Jilib verbleef. Hij verklaarde er verder te behoren tot de minderheidsclan Madhiban en gewerkt te hebben als verkoper van groenten en fruit (Landeninformatie, stuk 7, nrs. 1-7).

Verzoeker verklaarde verder in het kader van zijn verzoek in België dat hij Somalië is ontvlucht omwille van problemen met Al-Shabaab in zijn dorp van herkomst, Hindheere, omwille van het feit dat zijn vader een koranschool uitbaatte en hij als lid van de Ashraf-clan een geheim huwelijk was aangegaan met een lid van een meerderheidsclan. De bestreden beslissing stelde terecht vast dat verzoekers verklaringen op dit punt andermaal wezenlijk verschillen met de verklaringen die hij aflegde in het kader van zijn verzoeken om internationale bescherming in Duitsland en Frankrijk, hetgeen de geloofwaardigheid van de door hem ingeroepen problemen ondergraaft: *“U verklaarde in Duitsland namelijk dat u tijdens uw verblijf in Jilib door Al-Shabaab gerekruteerd werd en daarom het land verlaten had (Bescheid, p. 2). Van problemen omwille van een geheim huwelijk met een vrouw van een andere clan was hier aldus geen sprake. In Frankrijk verklaarde u wel problemen gekend te hebben omwille van een geheim huwelijk met een vrouw van een meerderheidsclan tijdens uw verblijf in Mogadishu. Nadat u problemen had gekregen met haar familie, zou u naar Jilib gevlucht zijn, waar u zich tijdelijk vrijwillig aangesloten zou hebben bij Al-Shabaab alvorens het land te hebben verlaten (Decision de rejet, p. 1). Er zijn echter nog aanzienlijke verschillen op te merken tussen uw versie van de feiten in Frankrijk en die u tegenover het CGVS gaf. U gaf in Frankrijk namelijk aan tot de Madhiban-groep te behoren in plaats van de Ashraf-clan (Entretien, p. 2). Daarnaast zou u enkel met de familie van uw echtgenote problemen hebben gekend, die u opgesloten zouden hebben (Decision de rejet, p. 1). Uzelf noch uw echtgenote zou dus door Al-Shabaab ter dood zijn veroordeeld. U zou zich integendeel zelfs tot hen gericht hebben na uw problemen met deze familie (Decision de rejet, p. 1). Jullie zouden elkaar bovendien in de kruidenierszaak van uw moeder hebben leren kennen, waar u verkoper was, en dus niet in de koranschool van uw vader (Entretien, p. 4 en 8). Uw vader zou bovendien al in 2006 gedood zijn door Ethiopische soldaten (Entretien, p. 3). Ook over uw asieltrelaas legt u in elk land dus verschillende verklaringen af.”*

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij in het kader van zijn verzoek in België de volledige waarheid vertelt over zijn herkomst en problemen. Hij herhaalt zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij in Duitsland en Frankrijk valse verklaringen heeft afgelegd over zijn herkomst, omdat hij van de smokkelaar een paspoort had gekregen waarin vermeld werd dat hij in Jilib geboren was en vertrouwde op het advies van landgenoten om een ander relaas te brengen. Hij voegt nog toe dat hij niets of niemand kende in Europa en angst had om te worden teruggestuurd naar Somalië.

De Raad wijst er echter op dat van verzoeker, indien hij werkelijk meent dat hij een nood heeft aan internationale bescherming, van hem kan worden verwacht dat hij de Europese instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten en deze instanties correct inlicht over zijn identiteit, nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf, de afgelegde reisroute en de redenen waarom hij zijn land van herkomst heeft verlaten. Verzoeker is bovendien zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die hij aflegt en 'vrees' kan geen reden zijn om in het onthaalland onjuiste informatie over zijn verblijf of asielaanvraag te debiteren. De Raad wijst er daarenboven op dat in de bestreden beslissing reeds op pertinente en correcte wijze werd gemotiveerd waarom verzoekers uitleg, zoals hierboven vermeldt, geen afdoende verklaring biedt voor zijn beweerd valse verklaringen over zijn identiteit en herkomst in het kader van zijn verzoeken in Frankrijk en Duitsland: *"Wanneer u met deze verklaringen wordt geconfronteerd, stelt u dat op uw paspoort stond dat u in Jilib geboren was. Wanneer u gevraagd wordt waarom u in beide gevallen verklaarde lang in Mogadishu te hebben gewoond, stelt u dat mensen zeiden dat u dat moest zeggen en dat u veel problemen hebt (CGVS, p. 25). Deze uitleg kan niet overtuigen. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u zowel in Duitsland als in Frankrijk op uw medewerkingsplicht, waaronder uw verantwoordelijkheid om de waarheid te vertellen, werd gewezen (Niederschrift, p. 1; Entretien, p. 1). Bovendien stelt u dat het paspoort in kwestie in Griekenland werd afgenomen door de smokkelaar (CGVS, p. 26-27). U kon dit dan ook niet ter kennis brengen van de Franse of Duitse asielinstanties en zij konden dus evenmin controleren of uw verklaringen hiermee overeenstemden. Uw verklaring waarom u beweerd lang in Mogadishu te hebben gewoond, kan nog minder overtuigen. Dat mensen tegen u gezegd zou hebben dat u dit moest zeggen, verklaart namelijk nog niet waarom u dit ook zou stellen tijdens uw persoonlijk onderhoud in Frankrijk op 5 oktober 2020, bijna vier jaar na uw persoonlijk onderhoud in Duitsland op 27 december 2016. Er mag wel degelijk van u verwacht worden dat u ten minste na uw ervaringen in Duitsland, waarbij uw verzoek om internationale bescherming werd geweigerd en uw beroep werd verworpen, de waarheid zou vertellen over uw identiteit en herkomst. Voorts dient ook opgemerkt te worden dat uw verblijf in Mogadishu volgens uw verklaringen in Duitsland geen essentieel onderdeel vormt van uw asielaanvraag. U zou er namelijk geen concrete problemen hebben gekend met andere personen (Arrest BVR, p. 2). Indien u werkelijk afkomstig zou zijn van Hindheere, waar u wel ernstige problemen gekend zou hebben, belette u dus niets om hierover de waarheid te vertellen in plaats van te verzinnen dat u jarenlang in Mogadishu had gewoond louter omdat anderen u dat aangeraden hadden."* De bestreden beslissing wees er tevens terecht op dat verzoekers voormelde uitleg geen afdoende verklaring biedt voor de beweerd valse verklaringen inzake zijn problemen in Somalië: *"Wanneer u gevraagd werd waarom u in Duitsland en Frankrijk andere verklaringen aflegde, stelt u dat u in shock was, dat u zei wat de smokkelaar u opdroeg, namelijk zeggen wat op het paspoort stond, en dat u nu wel de waarheid vertelt. Wanneer u er vervolgens op wordt gewezen dat op het paspoort enkel uw identiteit staat en dat u daarom geen verhaal moet verzinnen, stelt u dat u dit verhaal vertelde (CGVS, p. 25). Uit het voorgaande blijkt dat dat niet het geval was. Dat u tijdens elke asielaanvraag een ander asielaanvraag hanteert brengt dan ook verder schade toe aan de geloofwaardigheid ervan."*

Verzoekers bewering dat hij in België de volledige waarheid vertelde kan bovendien niet worden aanvaard. De Raad wijst in dit verband andermaal op de vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart dat hij in het kader van zijn verzoek in Duitsland en Frankrijk hetzelfde relaas heeft gebracht als hij ook in het kader van zijn verzoek in België heeft gebracht (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 25). Dit klemt, zoals hierboven is gebleken, echter met de informatie beschikbaar in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 7, nrs. 1-7) en toont aan dat verzoeker de Belgische instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming wel degelijk intentioneel trachtte te misleiden.

Daarenboven stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing terecht wordt geoordeeld dat verzoeker tegenstrijdige en inconsistente verklaringen aflegde over de door hem ingeroepen vervolgingsfeiten in het kader van zijn verzoek in België. Hieruit blijkt genoegzaam dat verzoeker ook in het kader van dit verzoek leugenachtige en misleidende verklaringen aflegt over de relevante elementen van zijn verzoek. Deze vaststelling doet verder afbreuk aan verzoekers algehele geloofwaardigheid en die van zijn verklaringen in het kader van zijn verzoek in België. Verzoeker herhaalt in zijn verzoekschrift zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud met betrekking tot de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten, doch met het louter herhalen van zijn verklaringen doet hij geen afbreuk aan de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt:

"U legt namelijk tegenstrijdige verklaringen af over uw echtgenote. Tijdens uw interview bij DVZ verklaarde u namelijk dat haar naam D. M. E. zou zijn en dat zij tot de Duduble-clan zou behoren (Verklaring DVZ, punt 15). Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart u daarentegen dat zij S. A. O. zou heten."

Geconfronteerd met uw verklaringen bij DVZ stelt u dat u zei dat het uw zus was (CGVS, p. 3). Hieraan kan geen geloof worden gehecht. Het ging in deze namelijk duidelijk over de persoonsgegevens van uw echtgenote, aangezien u vervolgens haar clan, die afweek van de uwe, de datum en plaats van jullie verbintenis gaf en aangaf dat het om een religieus huwelijk ging (Verklaring DVZ, punt 15). Het moet voor u dan ook erg duidelijk geweest zijn dat hier niet naar uw zus werd gevraagd. Bovendien heeft uw zozegde zus niet dezelfde achternaam dan u en uw drie broers (Verklaring DVZ, punt 17). Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart u voorts ook dat zij tot de Habr Gedir-clan, meer bepaald de Sa'ad-subclan, zou behoren (CGVS, p. 9), waar u bij DVZ nog verklaarde dat zij tot de Duduble behoorde (Verklaring DVZ, punt 15). U legt bijgevolg tegenstrijdige verklaringen over de identiteit van de persoon waardoor u problemen zou gekregen hebben met Al-Shabaab. Dat u over dit essentieel element tegenstrijdige verklaringen aflegt, brengt dan ook ernstige schade toe aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ook wat de chronologie van de gebeurtenissen betreft, legt u inconsistente verklaringen af. Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart u namelijk dat uw geheim huwelijk plaatsvond voor de arrestatie en dood van uw vader en broers, aangezien uw vader u erover had aangesproken (CGVS, p. 18, 20) Bij DVZ verklaarde u daarentegen dat uw vader en broers in 2013 overleden (Verklaring DVZ, punt 13 en 17) en dat u in 2014 huwde (Verklaring DVZ, punt 15). Hoewel deze verklaringen u werden voorgelezen en u hiermee akkoord ging (Verklaring DVZ, p. 16), stelde u bij het overlopen van deze gegevens dat u gezegd had dat uw vader eind 2013 of in 2014 overleden was omdat u de correcte datum niet kende (CGVS, p. 3). Indien u dit werkelijk gezegd zou hebben, is het echter niet aannemelijk dat u vervolgens zou zeggen in 2014 gehuwd te zijn. U zou dan namelijk geweten moeten hebben dat uw vader op dat moment nog leefde en uw huwelijk dus ten laatste in 2013 hebben gedateerd. Hieruit blijkt dan ook dat u inconsistente verklaringen aflegt over de chronologie van deze gebeurtenissen en het hier dus niet gaat om doorleefde ervaringen, wat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder aantast."

Verzoeker voert nog aan dat onvoldoende rekening werd gehouden met zijn gedetailleerde en uitgebreide kennis van Hindheere, zoals blijkt uit zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, die zijn herkomst uit deze regio kan aantonen. Verzoekers kennis van zijn clan en de regio Hindheere, die bovendien tevens door studie kan worden verworven, kan op zich geen afbreuk doen aan de in de bestreden beslissing en door de Raad gedane pertinente en correcte vaststellingen die op zich toelaten om te besluiten dat hij zijn herkomst en problemen niet aannemelijk maakt. De Raad benadrukt hierbij nog dat rekening kan worden gehouden met alle feitelijke gegevens in het administratief dossier, waaronder de verklaringen die verzoeker aflegde in het kader van eerdere verzoeken om internationale bescherming in Europa. De vaststelling dat verzoeker in het kader van zijn verzoeken in België, Duitsland en Frankrijk in wezen een verschillend relaas brengt wat zijn identiteit, profiel, herkomst en problemen betreft, en ook in het kader van zijn verzoek in België inconsistente verklaringen aflegt over de ingeroepen problemen, ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn beweerde herkomst uit Hindheere, in het district Ceel Buur in de provincie Galgaduud in Somalië en problemen aldaar op fundamentele wijze. De Raad kan enkel vaststellen dat verzoeker zelf meent dat zijn werkelijke profiel, herkomst, levensomstandigheden en redenen voor zijn vertrek uit Somalië geen internationale bescherming rechtvaardigen.

De Raad treedt verder de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissing omtrent de door verzoeker neergelegde documenten (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 6, nrs. 1-2) bij, waaruit blijkt dat deze documenten geen afdoende bewijswaarde bezitten om de geloofwaardigheid van zijn verklaringen te herstellen:

"U legt ter staving van uw verzoek een medisch attest neer, dat aangeeft dat u verschillende littekens hebt. Een medisch attest vormt echter geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. Om enige bewijskracht aan dit document te ontnemen, dient het te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is.

Deze opmerkingen gelden eveneens met betrekking tot het psychologisch attest dat door u werd voorgelegd. Hierin wordt gesteld dat u erg gevoelig bent aan beweging en geluid omwille van traumatische ervaringen. Dit attest kan echter geen sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden waarin dit trauma werd opgelopen. De arts kan nam namelijk enkel feitelijke vaststellingen doen en eventueel vermoedens hebben over de oorzaak ervan.

Om enige bewijskracht aan dit document te ontfemen, dient het te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is.”

De voormelde motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden.

Gelet op het feit dat verzoeker de beweerde herkomst uit de stad Hindheere, in het district Ceel Buur in de provincie Galgaduud in Somalië niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 4 en 26).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien juni tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP